

Inleiding op de Avondwake

In vroegere tijden kwam de buurt 's avonds bijeen in het sterfhuis om te klagen en te bidden.

Men waakte bij de overledene en de nabestaanden.

Men bad samen de rozenkrans, waarbij werd voorgegaan door een van de burens. Later werd dat de koster en weer later een priester. Het bidden van de rozenkrans veranderde in een Eucharistieviering.

Het Tweede Vaticaans Concilie stimuleerde de terugkeer van de eigen verantwoordelijkheid.

In onze parochie bestaat een groep parochianen, die de avondwake samen met de familie voorbereidt en er in voorgaat.

De Avondwake is niet alleen een wake bij de overledene, maar ook een wake bij en met de nabestaanden.

In de avondwake gaat het om hen en om onszelf, die erbij betrokken zijn; om onze vragen, ons verdriet, onze hoop en wanhoop, ons uitzicht en ons verloren zijn en om ons medeleven met allen die lijden onder het verlies.

Kruisteken en Begroeting

- V. In de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
- A. Amen.

- V. Genade zij u en de vrede van God, onze Vader,
en van de Heer Jezus Christus.
- A. Gezegend zijt Gij, God, in alle eeuwen.

Woord van Welkom

Licht wordt ontstoken vanaf de paaskaars

- V. De paaskaars is het symbool van licht en verrijzenis.
Deze dierbare mens was voor u, met wie hij/zij samenleefde,
een licht in het bestaan.
Samen bent u door mooie en moeilijke dagen gegaan.
Samen hebt u duisternis gevonden en licht gezocht.
De paaskaars is ontstoken als een herinnering aan hem/haar,
maar ook als een teken van Hem die verrezen is.
Dat is ons geloof van dit uur, verrijzen met Hem,
de eerste van de mensen.
Het licht van de paaskaars, het geloof in de verrezen Christus,
de herinnering aan hem/haar is in dit uur
voor ons een kracht, een troost.
Daarom zal er nu ook een kaars voor:
aan de paaskaars worden ontstoken.
Deze kaars blijft hier op het altaar branden tijdens deze
avondwake en morgen bij de uitvaart.
Daarna zal de kaars ter nagedachtenis aan:.....
tijdens elke viering blijven branden bij het gedachtenisbord van
de overledenen.

Openingslied

Gebed

1. *Nu de avond valt*

- V. Nu de avond valt en wij bedroefd zijn,
doet het ons goed samen te zijn
om in geloof afscheid te nemen
van iemand die ons dierbaar is.
Bidden wij daarom samen tot onze God,
de Heer van leven en dood.
- A. Heer, toon ons uw barmhartigheid
nu wij uit onze diepte tot U roepen.
- V. Wij bidden U,
die onze God wilt zijn,
die mens geworden is
en onze dood niet heeft geschuwd,
ken ons bij onze naam,
neem ons op in uw vrede.
- A. Heer, toon ons uw barmhartigheid
en ga met ons mee in deze donkere dagen.
- V. Spreek tot ons in dit uur
en geef ons uw Geest van moed en sterkte,
opdat wij elkaar kunnen troosten
en elkaar nabij blijven.
- A. Heer, toon ons uw barmhartigheid
en versterk in ons de hoop op uw toekomst.
- V. Want dankzij Jezus weten wij,
dat er leven is voorbij aan dood en zonde.
Wij vragen U: vergeef hem/haar en ons,
verloochen het werk van uw handen niet.

Wij kunnen niet geloven,
dat alles wat hij/zij heeft gedaan,
dat alles wat hij/zij voor ons heeft betekend,
nu verloren zou zijn en voorbij.

Nee God, wij verenigen ons in het geloof,
waarin hij/zij zelf aan U heeft vastgehouden
in die bange uren, met de beste wil
en Gij weet: ten einde toe.

Wij geven ons over aan U, zijn/haar en onze God,
bij wie alle leven thuis mag zijn
tot in de eeuwen der eeuwen.

A. Amen.

2. In al ons verdriet

In al ons verdriet
zijn wij hier samen,
God van leven,
om afscheid te nemen
van een mens die ons lief is.
....., weten wij dit uur in ons midden,
nog volop in onze herinneringen,
in ons hoofd, in ons hart.
Geef ons kracht,
blijf ons nabij,
dit uur en in de toekomst.
Dat vragen wij U
uit naam van Jezus,
uw Zoon en onze Heer.
Amen.

3. De zevenarmige kandelaar

Zeven kaarsen, zeven vlammen, zeven maal vuur.

- V. De eerste vlam is de vlam van de liefde,
die de eerste en de belangrijkste is,
want God is liefde en liefde is God.

Wij ontsteken de eerste kaars

De tweede vlam is de vlam van het leven,
het leven hier, het leven straks,
leven voor elkaar, het eeuwig leven.

Wij ontsteken de tweede kaars

De derde vlam is de vlam van het licht,
het licht der wereld, het ware licht,
het licht in de nacht, dat allen verlicht.

Wij ontsteken de derde kaars

De vierde vlam is de vlam van de hoop,
de vlam van verwachting,
de vlam, die wanhoop verdrijft.

Wij ontsteken de vierde kaars

De vijfde vlam is de vlam van het geloof,
die ziet en ziet, wat wij niet zien,
die verder ziet dan de dood.

Wij ontsteken de vijfde kaars

De zesde vlam is de vlam van het woord,
dat samenbrengt en vertroost,
dat spreken en luisteren doet.

Wij ontsteken de zesde kaars

De zevende vlam is de vlam van de Geest,
de vlam van liefde en leven,
van licht, van hoop en geloof,
die alles in allen wil zijn.

Wij ontsteken de zevende kaars

4. Wij bidden een ogenblik

Wij bidden een ogenblik
voor ons die hier bijeen zijn
en midden in het leven staan
met onze vragen en verdriet
vol hoop, maar ook met twijfel.
Kan het waar zijn
dat leven uit dood ontstaat,
licht uit duisternis
dat verdriet geen wanhoop wordt?
Dat wij – in het zicht van de dood –
elkaar mogen vasthouden
en zoekend, tastend,
twijfelend en vermoedend uitspreken
dat Hij die ons het leven gaf,
ons zal blijven dragen,
ons niet zal laten vallen in het niets,
maar ons zal vergezellen door alle dood heen.
Amen.

5. Op dit uur komen wij samen

- V. Op dit uur komen wij samen
en zoeken naar U, God,
die elke mens tot leven roept,
voor wie de tijd van leven
geen enkel geheim is.
Maar wij kennen dag noch uur,
worden overvallen en zijn ontdaan.
Toch zijn wij hier samen gekomen,
omdat wij geloven
dat U een mens door de dood heen haalt,
dankzij Jezus, uw Zoon.

- A. Heer, God van leven,
wij vragen U: wees bij ons met uw genade
op deze dag, nu wij U zoeken;
wees hier aanwezig met uw vrede
als een vriend die troost en begrijpt.
- V. Kom ons geloof te hulp,
nu ons leven stil valt
door het afscheid dat wij moeten nemen
van, die ons zo dierbaar is.
- A. Wees kracht en troost bij nacht en ontij,
ontferm U over ons en over hem/haar,
ontferm U over allen
die op U durven vertrouwen.
- V. Spreek ook vanavond uw woord,
en maak ons ontvankelijk
voor uw goedheid en liefde,
dat wij elkaar vergeven,
zoals Gij ons vergeeft,
dat wij van elkaar houden,
zoals Gij houdt van ons.
- A. Neem ons in vertrouwen,
en houd ons in leven,
opdat door ons allen
uw wil mag geschieden hier op aarde,
waardoor wij een wereld zullen meemaken
die geen grenzen kent,
waar geen mens wordt vergeten,
en het leven licht is.
- V. Versterk in ons de hoop op uw toekomst,
die ons gegeven is door Jezus, uw Zoon.

--- korte stilte ---

- A. Amen.

Eerste lezing

1. Eeuwig leven voor jou

Ze zeggen dat je gestorven bent en dat is ook zo.
Jouw handen hebben de onze en de dingen om je heen
losgelaten.
Jij kijkt niet meer door het raam naar het weer van vandaag.
Jij luistert niet langer als er ergens een deur opengaat
en jij zegt niet meer: "Kom binnen."
Jij zegt de woorden niet meer, die je vroeger zei.
Het is stil geworden om jou heen.
Maar toch horen wij jou nog spreken en zien wij
met gesloten ogen wat jij deed,
toen je nog gaande en staande bij ons was.

Nee, jij zou pas echt dood zijn als wij jou konden vergeten,
en als je, weggewist uit ons geheugen, ons niet meer
bij zou staan met raad en daad van toen.
Dat doe je dus nog als we over jou verhalen vertellen
hoe je het leven zag en de mensen
en wat jij zou doen als je voor de vragen stond
waar wij voor komen te staan.

Nee, alles is nog niet voorbij.
Je leeft voort in onze verhalen over jou.
Onze handen kunnen je niet meer vasthouden,
maar wel onze woorden en de ogen van ons hart.
Daar zul jij blijven leven tot eens alles is volbracht
in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Want als je van iemand houdt,
dan laat je die mens eeuwig leven.

2. De parabel van de panfluit

Er was eens een boom, een onbekende boom, ergens langs de waterkant, geplant door niemand weet nog wie. Hij leefde daar, breeduit, met veel takken. Hij droeg de forse stem van de wind, of de doodse stilte van de avondlucht. 's Winters was het leven kaal en zwiepend in de harde wind. Met zijn twijgen als gebalde vuisten, vol nieuwe beloften, stond hij daar te wachten tot het weer lente werd. Ga je gang, knipoogde dan de voorjaarszon en dan kwam hij weer aan zijn oude, groene uitbundigheid. Zijn takken liepen weer uit en schoten bloesem uit ingehouden leven. Het was een lust voor het oog! En als dan de zomer kwam, maakte die boom een donkere hand gevuld met schaduw, gratis voor iedereen. Soms ontvouwde hij een paraplu tegen stromende regen. Zo leefde de boom met al zijn takken, jaar in jaar uit, zijn krachten verbergend en weer ontplooiend, op en neer in telkens vier seizoenen.

Maar op zekere dag kwam er een mens, iemand gewapend met een kapmes. De takken hielden van louter schrik het ruisen in. Er was geen ontkomen meer aan: de mooiste tak werd afgesneden en meegenomen naar het huis van die mens, een dode tak, voorgoed uit het leven weggesneden, weggevallen uit de schaduw met velen, onopvallend en straks natuurlijk stomweg vergeten. Wat betekent immers een tak aan een hele boom? Drie dagen later was de mens opeens terug. De boom stond windstil van doodsangst met al zijn takken: welk lot zou hem vandaag treffen.

Maar kijk, de mens ging zitten, aan de voet van de boom, en.... hij blies op de afgesneden tak, die hij panfluit noemde. Hij speelde een lied en de boom verstond het zo:
Horen jullie mij?
Ik leef, ik zing, ik fluit!

3. *'De hemeltuin binnen'*

In zijn dromen zag hij het,
een bijzondere tuin,
ergens in het Oosten.
Hoge bomen waakten dag en nacht.
Hun bladeren zorgden voor schaduw
en vogels vonden er onderdak.
Overall stonden bloemen.
Nooit had hij zoveel kleuren gezien.
De rozen geurden en verderop de jasmijn.
"Hoe komt het toch," dacht hij,
"dat ik dit nooit eerder heb gezien,
dat mijn ogen gesloten bleven
voor zoveel schoonheid?"

Vanuit de verte werd geroepen.
Er wenkte iemand.
Hij kon niet zien wie.

Dan voelde hij hoe hij,
zacht en teder,
er naar toe getrokken werd.
Hij verweerde zich niet.
Waarom zou hij?
Het was hier zo mooi,
zo licht, zo vredig.
"Welkom in de Hemeltuin,"
stond er op de poort van passiebloemen.

En juist op het moment
dat hij die passeerde,
hoorde hij een vertrouwde stem:
"Hier mag je rusten, welkom Thuis!"

4. Naar Prediker: 'Alles heeft zijn tijd '

Alles heeft zijn tijd,
Alles heeft zijn uur,
Alles heeft zin, op zijn eigen tijd.

Tussen geboorte en dood, is een mens
in de gegeven tijd
vrucht van zijn zwoegen geworden.
Er is een tijd om leven te schenken
en een tijd om de dood te aanvaarden.

Er is een tijd van ontvangen
en een tijd om afstand te doen.
Er zijn tijden van zaaien en tijden van oogsten,
tijden van breken en tijden van bouwen,
tijden van huilen en tijden van lachen,
tijden van rouwen en tijden van dansen,
tijden van lijden en tijden van genezen,
tijden van zwijgen en tijden van spreken,
tijden van barsten en tijden van buigen,
tijden van loslaten en tijden van omhelzen,
tijden van woede en tijden van vergeven,
tijden van zoeken en tijden van vinden,
tijden van haat en tijden van liefde,
tijden van oorlog en tijden van vrede,
tijden van losscheuren, tijden van helen.

Het is de eeuwige voortgang van nemen en geven,
eb en vloed van het dagelijks leven,
het niet te doorgronden geheim,
adem der schepping in de tijd
adem van God in de eeuwigheid.

Wat is, was tevoren,
wat komt, is geweest.
Niets gaat verloren,
wees niet bevreesd.

5. *Apocalyps 21, 1-7*

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen, de zee bestond niet meer. Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, gereed als een bruid die zich voor haar man heeft getooid. Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon: "Zie hier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. Hij zal de tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn. Geen rouw, geen gewezen, geen smart zal er zijn, want al het oude is voorbij." Hij die op de troon is gezeten, sprak: "Zie, Ik maak alles nieuw." Ik hoorde zeggen: "Schrijf deze woorden op, ze zijn onfeilbaar waar." Nog zei Hij tot mij: "Het is gebeurd! Ik ben de Alfa en de Omega, de oorsprong en het einde. Wie dorst heeft zal Ik te drinken geven uit de bron van het water des levens, om niet. Wie overwint zal dit alles krijgen en Ik zal zijn God zijn en hij mijn zoon."

V. *Woord van de Heer; A. Wij danken God*

6. *Een sterke vrouw is een zege*

Dag en nacht waakt ze, haar handen kennen geen rust.
Haar ogen gaan rond en zien wat gezien moet worden.
Haar oren zijn gespitst en horen wat gehoord moet worden
en ook wat niet gezegd wordt, wordt verstaan.
Haar geest is wijs, is niet afhankelijk en toch weet zij zich te
schikken, alles naar zijn tijd.
Zorgen is de mantel, waarmee zij gekleed gaat.
Nooit is zij te moe om er te zijn voor wie haar nodig hebben.
Een sterke vrouw, is een zege voor die haar vinden;
een sterke vrouw, gezegend zij,
die haar mogen kennen;
een sterke vrouw, wie zal haar doorgronden?
De levende God, haar schepper, uit wie ze geboren is.

Lied

Evangelie-lezing

Gaan we staan om te luisteren naar de Evangelielezing!

1. Matteüs 6, 25-34

'Daarom zeg Ik u, maakt u geen zorgen over het eten en drinken dat u nodig hebt om te leven en over de kleren voor uw lichaam. Tenslotte is het leven belangrijker dan eten en drinken en het lichaam van meer belang dan kleding. Let eens op de vogels in de lucht, ze zaaien niet, ze maaien niet en slaan geen voorraden op in schuren. Uw hemelse Vader zorgt dat ze te eten krijgen! En bent u niet veel meer waard dan vogels? Trouwens, wie van u kan door al zijn zorgen zijn leven ook maar een klein stukje verlengen? En waarom u zorgen maken over kleding? Merk op hoe de veldbloemen groeien. Ze werken niet en spinnen niet. Maar Ik zeg u, zelfs koning Salomo was in zijn staatsiegewaad niet zo mooi gekleed als één van deze bloemen. Het is God die het gras zo mooi kleedt. Zou God u dan niet veel beter kleden? Maar uw geloof is zo klein! Loop dus niet te tobben over wat moeten we eten of wat moeten we drinken of waarmee moeten we ons kleden! Dat zijn allemaal zaken waar mensen naar vragen die God niet kennen! Uw hemelse Vader weet dat u dat allemaal nodig hebt. Richt eerst uw aandacht op zijn koninkrijk en op het doen van zijn wil, dan zult u ook al dat andere krijgen. Maak u dus geen zorgen over de dag van morgen. Morgen ziet u wel weer; u hebt al genoeg aan de zorgen van vandaag.'

V. *Woord van de Heer; A. Wij danken God*

2. Matteüs 25, 31-40

Wanneer de Mensenzoon komt, bekleed met zijn heerlijkheid en rondom Hem alle engelen, dan zal Hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid. Alle volkeren zullen vóór Hem bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. De schapen zal Hij aan zijn rechterhand opstellen, de bokken aan zijn linkerhand. Dan zal de Koning tegen hen die aan zijn rechterhand staan zeggen: 'Kom, gezegenden van mijn Vader, neem het koninkrijk in bezit dat vanaf het begin van de schepping voor jullie klaar ligt. Want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen, Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe.' Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: 'Heer, wanneer hebben we U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? Wanneer hebben we U als vreemdeling gezien en U opgenomen, of naakt en hebben we U gekleed? Wanneer hebben we U ziek of in de gevangenis gezien en zijn we naar U toegekomen?' De Koning zal hun antwoorden: 'Ik verzeker jullie, alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan.'

V. *Woord van de Heer; A. Wij danken God*

3. Lucas 6, 45-49

En Jezus sprak tot de menigte: "Een goed mens brengt uit de schat van goedheid in zijn hart het goede tevoorschijn, maar een slechte uit zijn schat van slechtheid het slechte, want zijn mond spreekt waar zijn hart van overloopt. Waarom toch noemt gij Mij "Heer", Heer! als ge niet doet wat ik zeg? Ieder die tot Mij komt, naar mijn woorden luistert en er naar handelt, zal Ik duidelijk maken op wie hij gelijkt. Hij gelijkt op de man die bij

het bouwen van zijn huis diep had gegraven en het fundament had gelegd op de rotsgrond. Toen de stortvloed kwam, beukte de storm op dat huis, maar had niet de kracht om het te doen wankelen, omdat het zo goed gebouwd was. Wie luistert maar niet doet, gelijkt op de man die zijn huis op de grond bouwde zonder fundering. De storm beukte erop, ogenblikkelijk stortte het in en de verwoesting van dat huis was volkomen.”

V. *Woord van de Heer; A. Wij danken God*

4. Johannes 12, 23-26

En Jezus gaf zijn leerlingen ten antwoord: “Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Waarachtig, Ik verzeker jullie, als een graankorrel niet in de akkergrond sterft, blijft hij onvruchtbaar. Maar hij moet sterven, alleen dan brengt hij rijke vruchten voort. Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het, maar wie zijn leven prijs geeft in deze wereld, zal het behouden voor het eeuwige leven. Wie Mij wil dienen, zal Mij moeten volgen en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Wie Mij dient, zal erkenning vinden bij de Vader.”

V. *Woord van de Heer; A. Wij danken God*

5. Johannes 14, 1-6

“Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend.’ Thomas zei tot Hem: ‘Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?’ Jezus antwoordde hem: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij.’”

V. *Woord van de Heer; A. Wij danken God*

Laten we gaan zitten om te luisteren naar de overweging.

Overweging / In Memoriam

--- korte stilte ---

Collecte

Lied

Geloofsgetuigenis

1. Geloven is ja-zeggen

- V. Geloven is ja-zeggen in de avond,
in het vertrouwen dat voorbij de nacht de morgen dagen zal,
dat het licht eens alle duisternis zal overwinnen.
- A. Geloven is ja-zeggen tegen alle vriendschap,
waarin mensen elkaar naar de toekomst gaande houden.
Wij geloven in morgen, omdat vandaag liefde in mensen leeft.
- V. Wij geloven in de toekomst ooit voorgoed.
Wij geloven dat Hij die vriendschap in mensen mogelijk maakt,
kan voltooien wat Hij in ons begonnen is.
- A. Wij geloven dat Hij met ons meegaat,
als wij - samen onderweg in vrede –
elkaar nabij willen zijn
in goede en kwade dagen.
- V. Wij geloven in Hem die van Godswege gezonden werd
om ons aller voorganger te zijn
naar een wereld van morgen voorgoed,
Jezus Messias, bondgenoot voor mensen op zoek naar vrede.

- A. Wij geloven dat zijn keuze voor mensen totaal was,
dat hij zichzelf niet ontzag
om voor anderen leven en vrijheid mogelijk te maken.
- V. Hij bleef zijn idealen trouw,
ook toen machtigen Hem daarom naar het leven stonden.
Wij geloven dat Hij daarom leeft
overeenkomstig zijn eigen woorden:
"Wie zijn leven ter beschikking stelt, zal leven vinden".
- A. Wij geloven dat er toekomst zal zijn voor allen
die in menslievendheid doen wat Hij gedaan heeft:
nieuwe hemel en nieuwe aarde.
"Want zie, Hij maakt alles nieuw".
Amen

2. Wij geloven in leven

- V. Wij geloven in leven van mensen onderweg,
leven in voorlopigheid hier en nu,
maar voltooibaar voorbij grenzen van dagen en jaren.
- A. Wij geloven in elkaar als weggenoten,
die in goede en kwade dagen
verwachtingen en vermoeidheid delen,
die elkaars houvast willen zijn op weg naar morgen.
- V. Wij geloven dat wij leven
van wat anderen ons hebben voorgeleefd.
Wij houden dankbaar in ere
allen die ons wegen naar toekomst baanden.
- A. Wij geloven in de verbondenheid van mensen
over grenzen van dagen en jaren heen.
Wij geloven in gisteren, vandaag en morgen.
- V. Wij geloven in het verbond dat Hij met ons sloot,
die mensen tot leven riep.

- A. Wij geloven dat Hij zich innig met ons verbonden voelt, dat Hij ons nooit aan de vergetelheid prijs zal geven. Wij geloven in zijn trouw, die duurt tot in eeuwigheid.
- V. Zijn naam - zo staat geschreven - "Ik-zal-er-zijn." en "God-met-ons". Hij heeft onze naam in zijn hand geschreven.
- A. Wij geloven dat Hij in Jezus Messias voorgoed God-met-ons is geworden, ons mensenbestaan van dichtbij delend, ons voorgaand naar vrede en volheid van leven.
- V. Wij geloven dat Hij wil voltooien wat Hij in mensen begonnen is.
- A. Nieuwe hemel en nieuwe aarde. Gods woord bewaarheid: "Zie, Ik maak alles nieuw". Amen

Voorbeden

Het koor zingt vooraf gaand aan de voorbeden:

'Niemand leeft voor zichzelf'

Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer,
aan Hem behoren wij toe.

V. *Voorbede:*

Na iedere voorbede zegt men:

A. Heer onze God, wij bidden U verhoor ons.

Na de voorbeden zingt het koor: 'Niemand leeft voor zichzelf'

Onze Vader en Weesgegroet

- V. *Laat ons het Onze Vader en het Weesgegroet bidden.*
- A. Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd; uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven
en leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade. Amen.
- A. Wees gegroet Maria, vol van genade,
de Heer is met u;
gij zijt de gezegende onder de vrouwen,
en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, moeder van God, bid voor ons, zondaars,
nu en in het uur van onze dood. Amen.
- V. Heer, geef hem/haar de eeuwige rust
A. en het eeuwige licht verlichte hem/haar.
- V. Dat hij/zij moge rusten in vrede.
A. Amen.

Avondgebed

1. Blijf bij ons, Heer

- V. Blijf bij ons, Heer,
want het wordt avond en de dag is reeds gedaald.
- A. Blijf bij ons en bij alle mensen.
- V. Blijf bij ons op de avond van deze dag,
op de avond van het leven,
op de avond van de wereld.

- A. Blijf bij ons met uw genade en goedheid,
met uw woord, uw troost en uw zegen.
- V. Blijf bij ons, Heer,
wanneer de nacht van de rampspoed over ons komt,
wanneer de angst ons overvalt
of de nacht van bekoring en twijfel ons radeloos maakt.
- A. Blijf bij ons in de nacht van de harde dood,
in het uur waarop alle toekomst is verdwenen.
Blijf bij ons vandaag en alle dagen
tot in het uur van onze dood.
- V. Blijf bij die nu gestorven is,
geef hem/haar de eeuwige rust
- A. en het eeuwige licht verlichte hem/haar.
- V. Dat wij met leven in vrede.
- A. Amen.

2. *Woord voor de nacht*

Hoe hebben we er tegenop gezien
om hier samen te zijn.
Maar de liefde, die tussen ons voelbaar is
als een warme band,
helpt ons deze nacht te doorstaan.
Mogen we moed en kracht putten
uit dit samenzijn,
wetend dat we niet alleen zijn,
dat God bij ons is,
ook in mensen om ons heen.

Lied

Inschrijven in het boek der overledenen

- V. In de Kerk bestaat het gebruik dat degenen die gedoopt worden, degenen die trouwen en degenen die overlijden in een boek worden opgeschreven. De gestorvenen worden bijgeschreven in het boek van de overledenen. Hier ligt dit boek. Zoals de namen van alle mensen staan geschreven in de palm van Gods hand, zo staan in dit boek de namen van hen, die hier in deze parochie zijn overleden.
..... zal uit naam van allen die hier aanwezig zijn de doopnamen die bij zijn/haar geboorte van zijn/haar ouders heeft ontvangen: in het boek van de overledenen schrijven.

Orgelspel

Gedicht

Mededelingen

Slotwoord

- V. Wij hebben ons in deze dienst verbonden gevoeld met en met al degenen die hem/haar dierbaar waren. Het was goed de moeilijke gang van morgen hier voor te bereiden, er naar toe te leven, woorden te horen waarin het licht doorbreekt. Het was goed verbonden te zijn met de God van leven en dood, van tijd en eeuwigheid. Laten we daarom heengaan in vrede, want die we morgen uit handen geven, leggen we in de handen van de levende God.

De Heer schenke ons daartoe zijn kracht en zegen,
Hij beware ons voor onheil
en geleide ons tot het eeuwige leven.

In de Naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

- A. Amen.

Dit boekje is eigendom van de St. Pancratius Parochie Tubbergen.

Liederen naar keuze

1. *Licht dat ons aanstoot in de morgen* (L – P)

Licht dat ons aanstoot in de morgen voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen, licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder, aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder, draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen zo lang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren, licht, laatste woord van Hem die leeft.

2. *Zo vriendelijk en veilig als het licht* (L – P)

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

3. *De steppe zal bloeien* (L)

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken,
de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einder der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

4. *Ik ben een kind van Maria* (L – P)

Maria heeft mij aangenomen Maria de hemel vorstin,
ja, 'k zal in de hemel wel komen indien ik die moeder bemin.

*Refrain: Ik ben een kind van Maria mijn moeder is zij en
elke dag zegent zij mij en elke dag zegent zij mij.
Ik ben een kind van Maria, 'k herhaal het blij van zin.
Ja 'k ben Maria's kind, ja 'k ben Maria's kind.*

Nee, nooit hebt Gij iemand verstoten, die hoopvol tot u was gevluht,
dat zal mijn vertrouwen vergroten indien ik hier angstvol verzucht. *Refr.*

Waar beter zou ik hulp kunnen vragen, indien ik gevaren ontmoet?
Ja uitkomst zal altijd mij dragen, die Moeder die is toch zo goed. *Refr.*

5. *Salvé Regina* (P)

Salve Regina, mater misericordiae,
Vita, dulcédo, et spes nostra, salve.
Ad te clamámus, éxsules, filii Hevae.
Ad te suspirámus, geméntes et flentes
in hac lacrimárum valle.
Eia ergo, advocáta nostra,
Illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte.
Et Jesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exsílium osténde.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

6. *Ave Maria* (L – P)

Avé Maria, gratia plena. Dóminus tecum
benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus ventris tui, Jesus.
Sancta Maria, Mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus,
nunc et hora mortis nostrae. Amen

7. *Magnificat* (P) (staande gezongen)

Magnificat, anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus, in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae,
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies, timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo,
dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

8. *O Maria vol genade* (L – P)

O Maria vol genade, sieraad van de hemelhof,
sla uw ogen op ons neder, hoor ons zingen uwen lof.
Milde Hemelkoningin, Moeder vol van teed're min,
schenk uw zegen, schenk uw zegen, Moeder schenk uw zegen ons.

U te minnen, U te dienen, na te volgen uwen deugd,
en ons hart naar U te vormen, Moeder dat is onze vreugd'.
Ja, uw wil is ons genot en uw zegen voert tot God.
Daarom zegen, daarom zegen, daarom zegen, Moeder, ons.

O Maria, trouwe Moeder, onze hoop en toeverlaat,
wil ons uwen gunst verlenen, als ons laatste uur eens slaat.
Daalt voor ons het aards' licht, toon ons dan uw aangezicht.
Dan is 't sterven, dan is 't sterven, dan is 't sterven zoet en licht.

9. Zegen, o Maria (L)

Zegen, o Maria, zegen mij uw kind.
Dat ik hier de vrede, ginds de hemel vind.
Zegen al mijn werken, zegen vreugd' en pijn,
breng uw Moederzegen, diepe vreë in mij,
breng uw Moederzegen, diepe vreë in mij.

Zegen, o Maria, allen die ik min.
Draag ze in uw harte, in trouwe moedermin.
Richt uw teed're blikken op allen en 't kruis,
zegen alle harten, zegen ieder huis,
zegen alle harten, zegen ieder huis.

Zegen, o Maria, ons in 't stervensuur.
Vraag voor onze harten 't laaiend liefdesvuur.
Dat uw blik, o Trouwe, 't smachtend hart verblijdt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt,
toon dan, Lieve Vrouwe, dat Gij Moeder zijt.

10. Sterven is graan (L)

Sterven is graan in de aarde geborgen.
Dood zijn is leven voor U.
Sterven is wachten op halmen van morgen.
Leven gaat dood in het nu.

Vader, al zijn wij soms zwak in uw ogen,
hulpeloos, blind of verdwaald,
wees ons een God die door liefde bewogen,
eerder het goed ziet dan 't kwaad.

Lazarus heeft Jezus roepen vernomen;
Jairus' dochter Zijn stem:
tot Naims jongeling is Hij gekomen:
God, onze troost ligt in Hem!

11. *Als God ons thuisbrengt (L - P)*

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.

*Refrein: Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.*

*Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.*

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: 'Hun god doet wonderen.'
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde. *Refrein:*

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn,
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen.
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij terug met zijn schoven. *Refrein:*

12. *Magnificat (L) (staande gezongen)*

refr. Magnificat, magnificat, anima mea Domini.

Juichend looft nu mijn ziel de Heer, mijn God,
en mijn geest jubelt blij om God mijn Redder.
Naar mijn kleinheid heeft God Zijn blik gericht,
vanaf heden prijst elk geslacht mij zalig. *Refr.*

Grote dingen heeft God aan mij gedaan,
Hij is machtig en groot, Zijn Naam is heilig.
God de Heer is barmhartig, Hij is goed,
voor de mensen die Hem eerbiedig vrezen. *Refr.*

De Almachtige toonde mij Zijn kracht,
Hij zal alle hoogmoedigen uiteenslaan.
Alle machthebbers stoot Hij van hun troon,
Hij zal alle eenvoudigen verheffen. *Refr.*

Aan behoeftigen geeft Hij overvloed,
maar de rijken gaan heen met lege handen.
Hij verlost en bevrijdt Zijn dierbaar volk,
Zijn barmhartigheid blijft Hij steeds indachtig. *Refr.*

Zijn belofte getrouw aan Abraham,
zal God eeuwig voor Zijn geslacht bezorgd zijn.
Eer aan God, Vader, Zoon en Heil'ge Geest,
hier en nu en door alle eeuwen. Amen

13. *Ik bin in Diene Hand o Heer. (L)*

Ik bin in Diene Hand o Heer
Doe löts mie lös Doe grips mie weer!
Doe löts mie goan Doe zets mie stil
Want àllens geht noar Dienen wil
Bin ik é raakt in groten nood
Doe kans mie redden van den dood.

Refr. Ik bin in Diene Hand o Heer!

Doe löts mie lös Doe grips mie ok wier!

Ik bin in Diene Hand o Heer
Doe löts mie lös Doe grips mie weer!
Harr' ik gen ongemak verdeend?
Was al wa'k harr'nich van Die leend?
'k Kan zonder Die gin tred vedan;
Mis ik den pad, wiez' Doe'n mie an! *Refr.*

Ik bin in Diene Hand o Heer
Doe löts mie lös Doe grips mie weer!
As Doe an't eand mie roopen dös,
Griep mie dan vast en loa nig lös,
Maer trek mie op Dien Vader erf
Zo da'k veur eeuwig nich verderf. *Refr.*

14. *Heer in de Hemel* (L)

Heer in de hemel zie ons aan!
Geef uw Licht op 't levenspaan,
leg toch Uw zegen diep in 't hart.
't Leven o Heer is zo verward.

*refr. God in de hemel hoor ons aan.
Geef ons de kracht om door te gaan.*

Heer van de schepping zie de mens,
die tot U komt en 't goede wenst
geef hem de rijkdom van Uw macht
geef vrede Heer, die U verwacht. *refr.*

Heer van de liefde zie ons staan!
Neem onze dank en lofprijs aan
maak ons Uw lijden tot een deugd
maak heel de aarde vol van vreugd. *refr.*

15. *Eens als de bazuinen klinken* (L – P)

Eens als de bazuinen klinken uit de hoogte, links en rechts,
duizend stemmen ons omringen, Ja en Amen wordt gezegd,
rest er niets meer dan te zingen, Heer, dan is uw pleit beslecht.

Scheurt het voorhang van de wolken, wordt uw aangezicht onthuld,
vaart de tijding door de volken dat Gij alles richten zult:
Heer, dan is de dood verzwolgen, want de Schriften zijn vervuld.

Als de graven open breken en de mensenstroom vangt aan
om de loftrumpet te steken en uw hofstad in te gaan:
Heer, laat ons dan niet ontbreken, want de traagheid grijpt ons aan.

Van die dag kan niemand weten, maar het Woord drijft aan tot spoed.
Zouden wij niet haastig eten gaandeweg Hem tegemoet?
Jezus Christus, gist'ren, heden, komt voor eens en komt voor goed!

16. *Lied van de geborgenheid (L)*

Van mijn dagen, zij zijn geteld van mijn nachten,
zij zijn verduisterd van mijn leven,
zij is voorbij, van mijn sterven: bevrijd mij Heer.

*refr. Laat mij nu gaan, ik ben geborgen en vind de rust,
een nieuwe morgen.*

In mijn daden, zij zijn gesteld, in mijn weten,
zij is vernomen in mijn lijden,
zij is gedragen in mijn hoop: verhoor mij Heer. *refr.*

Door vertrouwen, ben ik geworden door te geven,
ben ik gesterkt door te zorgen,
ben ik bemind om mijn leven: gedenk mij Heer. *refr.*

17. *Een lied aan die ons ziet (L)*

Die het lijden van de mensen uit jouw verste verte ziet:
onderworpen aan de sterksten, zo wil jij de mensen niet.

Open jij nu onze ogen doe ons zien wat om ons is:
mensen die niet leven mogen tranen nog niet uitgewist.

Die het zuchten van de mensen in jouw diepste stilte hoort:
kreten woede en verwensing, stilte onmacht zonder woord.

Open jij nu onze oren, geef geslagen mensen stem,
niemand mag bij jou verloren, niet in onmacht vastgeklemd.

Jij die weet wat in ons omgaat die ons kent en van ons houdt,
roept ons wakker, dat wij opstaan tegen wat ons tegenhoudt.

Wees geweten in jouw mensen. In het vragen van een kind,
in de liefde zonder grenzen. Waar de een de ander vindt.

Jij daalt af, komt in ons midden zingt met ons het levenslied,

jij komt onze huizen binnen. Met vreugde en verdriet.

Wees nabij in onze dagen in de nachten zonder zicht,
wil de toekomst met ons wagen. Laat ons leven in jouw licht.

Jij trekt mee om te bevrijden, brengt ons naar de overkant,
daar zul jij de mensen leiden. Naar jouw toekomst: goed nieuw land.

Ga met ons een weg van vrede neem ons allen bij de hand,
dat wij ons gedragen weten naar jouw toekomst: goed nieuw land.

18. Zie de aarde wordt weer wakker (L)

Zie de aarde wordt weer wakker
zwart en open ligt de akker
wacht haar sluier van teer groen.

Graan dat in de grond gestorven,
voedsel wordt en zaad voor morgen,
groeit die naar het leven leidt.

 Zo veel afscheid in je leven
 voor je hebt om niet gekregen,
 dood die naar het leven leidt.

Nooit zal zich geheel meer sluiten
dal van leed , van pijn en duister,
maar die dood zal niet meer zijn.

Leven kan niet zonder tranen,
schaduw zal ons nooit verlaten,
vreugde is verwerkt verdriet.

 Leven wordt opnieuw geboren
 witte bloesem aan de bomen,
 wonden helen in ons hart.

Leven wordt opnieuw geboren
witte bloesem aan de bomen,
bruiden in hun ouderdom.

19. *Er is een stad voor vriend en vreemde* (L – P)

Er is een stad voor vriend en vreemde diep in het bloemendal,
er is een mens die roept om vrede, die mens roept overal.

*Refrein: Jerusalaïm, stad van God, wees voor de mensen een veilig huis.
Jerusalaïm, stad van vrede, breng ons weer thuis.*

Er is een huis om in te wonen voorbij het dodendal,
er is een vader met zijn zonen, zij roepen overal. *Refrein:*

Er is een tafel om te eten voorbij het niemandsland.
Er is een volk dat wordt vergeten, dat volk roept overal. *Refrein:*

Er is een wereld zonder grenzen, zo groot als het heelal.
Er is een hemel voor de mensen, dat hoor je overal. *Refrein:*

20. *Een mens te zijn op aarde* (L – P)

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is leven van genade buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden die opgeschreven staan
en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is komen uit het water en staan in de woestijn,
geen God onder de goden, geen engel en geen dier,
een levende, een dode, een mens in wind en vuur.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de dood aanvaarden, de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten, de honger en de dorst,
de vragen en de angsten, de kommer en de koorts.

Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaarden die naar het leven leidt,
de mensen niet verlaten, Gods Woord zijn toegegaan,

dat is op deze aarde de duivel wederstaan

21. *Waar vind ik rust.* (L)

Waar vind ik rust mijn God, waar vind ik rust?
Ons biedt de wereldzee geen veil'ge kust.
Ben ik niet thuis bij U, elders vind ik geen rust.
Waar ik ook zoek, mijn God, thuis is bij U.

Waar vlucht ik heen, mijn God, waar vlucht ik heen?
'k voel in mijn zondigheid mij vaak alleen.
Zwervend zoek ik naar U, Heer ik vertrouw op U.
Eens hoop ik toch bij U, veilig bij U.

Waar draagt mijn schuld, mijn God, waar draagt mijn schuld?
Draag ik mijn last alleen Heer ik bezwijk.
Ga met me mee op reis, maak mij van schulden vrij.
Laat mij in 't paradijs rustten bij U.

Nader mijn God bij U, U nader bij,
zij ook mijn weg daartoe een kruis voor mij.
Wat ook mijn toekomst zij, U nader, naderbij!
Nader mijn God bij U, U nader bij.

22. *Blijf mij nabij* (L – P)

Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.
Wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
Bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij uw hand en spreek uw reddend woord,
wijs mij de weg en leid mij veilig voort.
Blijf mij nabij in vreugde en verdriet.
Ik heb U lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht,
dan weet ik, Heer, dat U mijn zwakheid ziet,

dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.

23. *Niet Alleen* (L)

Als de nacht valt in je leven
en je voelt je kil en koud.
Zou er iemand om je geven,
is er één die van je houdt?
En je weet niet waar je heen
moet met je zorgen en je pijn,
weet niet beters te verzinnen
dan hier maar alleen te zijn?

Ben je helemaal vergeten
wat je vroeger hebt gehoord?
Eens heb jij toch ook geluisterd
naar de lofzang en Gods woord?
Toen je jong en onbezonnen
dacht je eigen weg te gaan
is Hij aan je blijven denken
en is naast je blijven staan.

't Is de Heer van dood en leven
die je moeilijkheden ziet.
Hij heeft eens alles gegeven,
staat je bij, ook in 't verdriet.
Ja op Hem kun je vertrouwen,
Hij blijft jou altijd nabij.
't Is de rots om op te bouwen,
Hij wijkt nimmer van je zij.

25. *Houd mij in leven* (L – P)

- K Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
 steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- A. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
 steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

- K Omdat Gij zijt, zoals Gij zijt:
zie naar mij om en wees mij genadig,
want op U wacht ik mijn leven lang.
- A. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Zijt Gij het Heer, die komen zal,
of moeten wij een ander verwachten?
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.
- A. Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
- K. Gij geeft uw woord aan deze wereld,
Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,
naar U gaat mijn verlangen, Heer.
- A. Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

24. *U zij de glorie* (L – P)

*Refr. U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immer meer.*

Uit een blinkend stromen daalde d' engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf. *Refr.*

Zie Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de Zijnen in Zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijde en welgezind
en zegt telkenkere: "Christus overwint." *Refr.*

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In Zijn Goddelijk wezen is mijn glorie groot;
niets heb ik te vrezen in leven en in dood. *Refr.*

26. *Ik sta voor U in leegte en gemis (L – P)*

Ik sta voor U in leegte en gemis,
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Zijt Gij mijn God, sinds menseneugenis, -
dood is mijn lot, hebt Gij geen and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.